

سومین مجمع هم‌اندیشی سازمان‌های مردم‌نهاد معلولان

گزارش گروه اعزامی دفتر فرهنگ معلولین

دارای ظرفیت‌هایی هستند که اهتمام به آنها موجب افزایش کارایی دولت و نیز در عرصه بین‌الملل، موجب افزایش مشروعیت و مقبولیت خواهد شد.

– سپس آقای موسوی مجدداً صحبت کرد و گفت: در جلسات قبلی هفت نفر به نمایندگی از مراکز انتخاب شدند. آقایان: علی ضرابی، کاظم البرز کوهی، رحمان دلاوری، علی اکبر جمالی، سهیل معینی، مهدی قنبری موحد و سیدمحمد موسوی و قرار شد خودم دبیر مجموعه و آقای سهیل معینی نماینده هیئت برای پیشبرد قانون جامع و پیگیری امور آن در دولت باشد.

نکته دیگر این‌که حالا که صاحب تشکیلات شده‌ایم، باید از اقدامات فردی و انفرادی پرهیز شود. برای نمونه برای کارهای جاری یا برای تبریک به رئیس جدید بهزیستی، اقدام هر شخص و مدیر هر تشکیلات به تنهایی، درست نیست بلکه باید از طریق مجمع اقدام شود.

– آقای معینی شروع به توضیح کرد: دکتر همایون هاشمی رئیس اسبق بهزیستی با این‌که مسئول اصلی برای قانون جامع حمایت از معلولان بود، به جلسات نمی‌آمد و حتی یک‌بار دبیر اجتماعی ریاست جمهوری به او اخطار داد.

سیر تصویب قانون این‌گونه است که پس از تدوین اولیه در جلساتی که دبیرخانه امور اجتماعی ریاست جمهوری برگزار می‌کند بررسی می‌شود و پس از گذشتن از این مرحله به وزارت کار می‌رود و وزیر کار آن را بررسی و ویرایش کرده و به هیئت دولت عرضه می‌کند. پس از تصویب هیئت دولت به مجلس می‌رود. در حال حاضر مرحله دبیر اجتماعی طی شده و قرار است وزیر به هیئت دولت عرضه کند که هنوز نکرده است.

– آقای نوری در یادداشتی به آقای معینی گفت: اگر ممکن است موارد زیر را توضیح دهید:

– آیا حقوق‌دانان کمک کردند و اینان چه کسانی بودند؟

سومین مجمع هم‌اندیشی سازمان‌های مردم‌نهاد معلولان در پنجم و ششم خردادماه ۱۳۹۴ در شهر قزوین در پارک سرسبز و فضای باز اداره جهاد سازندگی برگزار شد.

این مجمع با حضور مدیران ۶۴ تشکل و معلولان از شهرهای مختلف به منظور بررسی اقدامات انجام شده در زمینه قانون جامع در قزوین آغاز به کار کرد. کانون معلولان توانا به عنوان یکی از تشکل‌های قزوین بود. گفتنی است دبیرخانه تشکل جدید معلولان ایران یعنی مجمع هم‌اندیشی در کانون توانا قزوین مستقر است. از این‌رو همه امور مربوط به دعوت مهمانان و پشتیبانی برای نیازهای مختلف نشست در دبیرخانه مستقر در کانون انجام می‌شود. این اقدام خیرخواهانه کانون در کارنامه خود کانون و در تاریخ معلولان ثبت خواهد شد، زیرا بدون این مساعدت‌ها، این نشست عملی نمی‌شد.

گزارش رخدادهای این جلسه را ذیلاً تقدیم می‌کنیم. نخست مجری برنامه (آقای سید اکبر حسینی) توضیحاتی داد و آقای سیدمحمد موسوی دبیر مجمع هم‌اندیشی و رئیس هیئت مدیره کانون توانای قزوین شروع به صحبت کرد و گفت:

– خدایا، در شرایطی که همه به فکر مادیات‌اند و یهود پشت دیوار وال استریت به فکر ربودن سرمایه‌های جهان است، ولی حلاوت خدمت به معلولان بسیار شیرین‌تر است و هیچ‌یک از جاذبه‌های مادی به پای آن نمی‌رسد.

ما معلولان، نخست عنان و مدیریت خود را به دست عزیزان دولتی سپردیم ولی آنان یا ضرورت کار را درست درک نکردند یا دغدغه و وقت کافی نداشتند و نتوانستند مدیریت کنند، لذا مجبور شدیم خودمان جمع شویم و تشکل ایجاد کنیم.

– معاون اجتماعی استانداری قزوین آقای کاشی تریبون را به دست گرفت و حدود بیست دقیقه درباره خدمات استانداری قزوین به معلولان در استان سخن گفت. لبّ سخن او این بود که معلولان ایران

- طرح در مجلس و تصویب مطلوب آن نیاز به توجیه و آماده کردن اذهان نمایندگان و نیز فضا سازی عمومی دارد. آیا اقدامات و فعالیت‌هایی در این مورد انجام داده‌اید و آیا می‌توانید این اقدامات را معرفی کنید؟
- اگر قانونی تصویب شود که کارآیی لازم را نداشته باشد چه باید کرد؟ و چه طرح بدیل و جایگزینی برای قانون جامع دارید؟

- مجدداً آقای موسوی صحبت کرد و گفت: همه تشکل‌ها و NGOها باید کمک کنند تا قانونی جامع تصویب شود. با نمایندگان شهر خود لابی کنید، از آنان دعوت کرده و برای‌شان توضیح دهید. همچنین نمایندگان شورای شهر و استانداران را توجیه کنید و از آنان بخواهید تا از دولت بخواهند قانون زودتر و بهتر تصویب شود.
قبلاً هم اجمالاً گفتم در تعامل و گفت‌وگو با دولتی‌ها باید منافع جمع لحاظ شود، جوری نباشد که تلقی آنان از ما این باشد که برای تکدی نزدشان می‌رویم. از

موضع شرافت‌مندانه نزد آنها برویم. تا نگویند این‌ها برای درخواست و دریافت ما را می‌خواهند. حرمت و احترام و شرافت جامعه معلولان را مراعات کنیم.

- افشار رئیس بهزیستی قزوین سخنران بعدی بود. وی درباره مسائل و معضلات معلولان به تفصیل سخن گفت. او فعالیت‌های کانون توانا قزوین را خوب و مفید توصیف کرد.

درباره قانون هم گفت: همه‌ی مشکل معلولان فقدان قانون نیست. قانون خوب اگر دست مجری بد بیفتد، خراب می‌کند و قانون بد اگر دست مجری خوب باشد آباد می‌کند. به نظر من اگر قانون معلولان تصویب هم بشود در این شرایط قابل اجرا نیست، زیرا بسیاری از موارد آن مالی است و دولت بودجه کافی ندارد. برای اجرای این قانون، باید بودجه دولت چند برابر شود و دولت فعلاً بودجه ندارد. در حال حاضر مهم‌ترین مشکل در معلولان؛ فرهنگ است. باید نگرش مردم به معلولان عوض شود و آنها را شهروند درجه دو و سه ندانند بلکه مردم برای آنها احترام قائل شوند و مسئولان آنها را دارای حقوق مساوی بدانند.

خودباوری در معلولان مهم است؛ آنان باید بدانند جایگاه و نقش مؤثری در جامعه دارند. نباید خود را ارزان بفروشند.

- حجت الاسلام عابدینی امام جمعه قزوین که به جای آقای باریک‌بین منصوب شده سخنرانی کرد و انسان را موجودی دو بعدی دانست که دارای گوش معنوی و گوش جسمی، چشم مادی و چشم معنوی و ... است.

آن‌گاه مدیران و مسئولان نهادهای معلولیتی شروع به معرفی خود کردند. هرکس فقط نام و نام خانوادگی، سمت، شغل و تحصیلات خود را معرفی کرد.

یکی از ابتکارات خوب مدیریت این همایش، برگزاری در تالار باغستان جهاد کشاورزی و در محوطه باز و باغ بزرگ و پر از درخت و گل بود که محیطی آرام و دلنشین داشت.

در جلسه صبح، هیئت‌ها به محض ورود و نشستن، اتیکت جلوی آنها نصب می‌گردید. ما در کنار آقای حیدری از خراسان جنوبی و آقای جمالی یکی از اعضای هیئت هفت نفره و رئیس انجمن نابینایان ایران در تهران بودیم. نیز خانم کاظمی از مدیران سابق کانون توانای قزوین در کنار ما بود.

جلسه بعدازظهر ساعت دو و چهل و پنج دقیقه شروع شد. در کنداکتور

برنامه، مکتوب و اعلام شده بود که بعدازظهر، انتخابات شورای مرکزی است. ولی در اول کار معلوم بود مجری فضا سازی می‌کرد که انتخابات لغو شده است. می‌گفت: اعضا هنوز یکدیگر را نمی‌شناسند و چون شناخت دقیق از یکدیگر ندارند خوب است انتخابات برگزار نشود و به جلسه بعد از ماه مبارک رمضان موکول می‌شود. چون ما شبکه مجازی را راه اندازی می‌کنیم و روی این شبکه مدیران مراکز، خود را معرفی می‌کنند، و انتخابات با شناخت و آگاهی برگزار می‌شود.

موضوع دوم که در برنامه بود ولی اجرا نشد، رونمایی از شبکه مجازی بود. در این زمینه مجری بیان نکرد که چرا و به چه دلیل از شبکه مجازی رونمایی نمی‌شود، و فقط گفتند بعداً توسط مسئول فنی توضیحاتی ارائه می‌شود.

یادداشتی به مجری داده شد که دو موردی که در برنامه بود یکی انتخابات و دوم رونمایی شبکه مجازی خوب بود توسط دبیر محترم جناب آقای موسوی توضیح داده می‌شد و از مدیران معذرت خواهی می‌گردید. این کار، نوعی بی احترامی به شرکت کنندگان است و باعث می‌شود اعتماد خود را از دست بدهند.

مجری در اوایل جلسه بعدازظهر اعلام کرد کسانی که صبح کتاباً درخواست سخنرانی کرده‌اند به ترتیب سه دقیقه صحبت کنند. اولین نام محمد نوری مدیر دفتر فرهنگ معلولین بود.

* محمد نوری: نخست از آقای موسوی و آقای هادی پور و دیگر مدیران «کانون توانا» تشکر کرد و تشکیل این جلسه را نوعی احترام و تکریم معلولان دانست. در شرایطی که بهزیستی کشور حتی یک‌بار حاضر نشده نهادهای مردمی را از سراسر ایران دعوت کند و آزادانه نظریات آنها را گوش دهد.

معلولان انسان‌های شریفی هستند که در پست‌های عالی ملی و مذهبی مشغولند، آنان در سمت‌های استاد دانشگاه، وکیل، نویسنده و پژوهشگر، روزنامه‌نگار، قاری و حافظ قرآن، کارشناس و مشاور امور دینی فعالیت می‌کنند. دعوت از تشکل‌های آنها، تکریم آنهاست. اما در باب قانون جامع، نظریات خود را قبلاً برای ریاست محترم جمهوری و آقای معینی ارسال کرده‌ایم. نیز طرح بدیل آماده کرده‌ایم. چون معتقدیم این قانون اگر تصویب هم بشود پاسخگو و حلال همه مشکلات معلولان نیست. آقای افشار (رئیس بهزیستی قزوین) هم گفت اگر تصویب هم بشود معلوم نیست تا چه حد اجرا بشود. بالاخره غیر از فعالیت برای تصویب و اجرای قانون جامع، لازم است همه تخم مرغ‌ها

و پست‌ها و به عبارت دیگر ورود معلولان به پست‌ها و مسئولیت‌های عالی جامعه مثل تلاش برای نماینده مجلس شدن، تلاش برای وزیر شدن، تلاش برای نماینده شورای شهر شدن. نیز به اهمیت آموزش و توجیه معلولان و اهمیت مناسب‌سازی پرداخت.

* همدانی مدیر کانون معلولان خوزستان، به ضرورت تشکیل جلسات استانی پرداخت. یعنی نمایندگان معلولان یک استان هر دو ماه یک جلسه داشته باشند و به بررسی مشکلات و هم‌اندیشی بپردازند. نیز NGOهای هر استان نمایندگانی انتخاب کنند. این نمایندگان با استاندار، با شورای شهر، با دیگر مقامات و نمایندگان مجلس ارتباط داشته باشند. با این روش از تشمت و اختلاف جلوگیری می‌شود.

در این هنگام آقای «روزبه» استاندار قزوین به جلسه آمد و گفت من برای شنیدن آمده‌ام. مجری گفت: آقای استاندار، ۶۴ تشکل معلولان این‌جا حضور دارند و حدود یکصد نفر در سالن هستند.

* نخعی از انجمن دفاع از حقوق معلولان زاهدان، درباره وضعیت معلولان استان سیستان و شهر زاهدان سخن گفت و نیازهای معلولان را مطرح کرد.

* سهیل معینی مجدداً درباره اهمیت قانون گفت و سخن کسانی که می‌گویند نیازی به قانون نیست را نقد کرد. البته در جمع کسی نگفت قانون خوب نیست یا قانون ضرورت ندارد یا به سراغ قانون نباید رفت، بلکه فقط یکی دو نفر گفتند همه تخم مرغ‌ها را نباید در یک سبد چید و همه تلاش‌ها را نباید مصروف به قانون نمود، بلکه باید راه‌کارهای بدیل و جانشین برای حل مشکلات معلولان در نظر گرفت تا در صورت شکست راه‌کار قانون، کل پروژه اصلاح امور معلولان شکست نخورد. آقای معینی گفت: اگر قانون نبود این تعداد دانشجوی معلول جذب دانشگاه نمی‌شدند و موفقیت‌های دیگر را به دست نمی‌آوردند.

* ضرابی عضو هیئت هفت نفره و رئیس این هیئت در سخنانی به چند نکته اشاره کرد: من یقین دارم در این شرایط اگر این قانون به مجلس برود تصویب نمی‌شود. برای آماده کردن نمایندگان و مردم، مناسب است NGOها در هر منطقه و استان با هم جلسه داشته و سپس با مردم و نمایندگان مجلس جلسه بگذارند.

* محمود کاری از «انجمن ندای معلولان ایران» (تهران) نخست به ضرورت مداخله‌گری پرداخت و گفت: معلولان باید فنون و شیوه مداخله در سیاست و مدیریت کلان را بیاموزند. مداخله‌گری از اهم وظایف نهادهای معلولان است، زیرا بدون مداخله نمی‌توان به حل و فصل مشکلات معلولان پرداخت.

آموزش معلولان و ارتقای سطوح دانش و مهارت آنان از ضرورت‌هاست. نیز فرهنگ‌سازی مهم است. NGOها باید مستقل بوده و روی پای خود

را در یک سبد نچیده و یک خط دیگر هم راه‌اندازی شود. یعنی اتاق فکری تعیین شود و خط‌مشی پنج ساله برای حل مشکلات معلولان تعیین گردد. از تجارب کشورهای منطقه و جهان هم استفاده شود. بسیاری از کشورها نه قانون جامع و نه پول نفت در اختیار معلولان نبود ولی با تدبیر و عقلانیت، مشکلاتشان را حل کردند. ما هم در ایران می‌توانیم مشکلات را حل کنیم.

ما در دفتر فرهنگ معلولین، طرح پیشنهادی تألیف کردیم در این طرح نوشته شده که از طریق فرهنگ‌سازی و اطلاع‌رسانی می‌توان اکثر مشکلات را رفع کرد:

با اطلاع‌رسانی می‌توان دولت و مجلس را توجیه کرد تا خودشان به دنبال حل مشکلات معلولان باشند.

با اطلاع‌رسانی مناسب، افکار عمومی در سراسر کشور و در قشرهای مختلف بسیج می‌شود. بسیج افکار عمومی اگر اتفاق بیفتد پنجاه درصد مشکل حل است. در همه دنیا و در طول تاریخ، معضلات بزرگ را از طریق بسیج افکار عمومی حل و فصل کرده‌اند. تعریف بسیج افکار عمومی هم این است: نخبگان، روزنامه‌نگاران، معلمان، استادان، روحانیان، مراجع، واعظ و منبری‌ها و خلاصه همه به گونه‌ای توجیه شوند که به روش خودجوش و خودکار در پی حل معضلات معلولان باشند. همه جا سخن از آنان باشد. در قضیه تحریم تنباکو، میرزای شیرازی کاری کرد که همه بسیج شوند حتی در دربار همسر شاه با قلیان کشیدن شاه مخالفت می‌کرد.

با اطلاع‌رسانی مناسب، نیکوکاران و آدم‌های ثروتمند شریف که در خارج از کشور زندگی می‌کنند برای حل مشکلات مالی معلولان اقدام کنند. همان راهی که در کشورهای حاشیه خلیج اجرا شد و بانکی از سرمایه‌های راکد چند نفر، برای معلولان ایجاد و تأسیس گردید و بسیاری از مشکلات آنها رفع شد.

در این طرح، تدبیرهای آسان ولی اجرایی پیش‌بینی شده که می‌توان دولت و مجلس را تحت تأثیر افکار عمومی قرارداد. اصل این دیدگاه این است که معلولان بر استعدادهای خود تکیه داشته باشند و با تلاش و کوشش، جایگاهی برای خود ایجاد کنند. از نظر اجتماعی هم از جریان‌های اصیل جامعه مساعدت دریافت نمایند.

* محبوبه خلوک مدیر «انجمن برنا» درباره اهمیت و ضرورت شبکه صحبت کرد. یک نکته مهم آن شیوه ایجاد شبکه از پایین به بالا بود که کاملاً توضیح داد.

محمدی از شیراز درباره وزن و نقش اجتماعی معلولان، افزایش سمت‌ها

۱. این طرح در قالب دیدگاه‌های دفتر فرهنگ معلولین در فصل چهارم، در قسمت دیدگاه‌های تشکل‌ها آمده است.

استاد دانشگاه، مدرس، پژوهشگر، روزنامه نگار و نویسنده داریم. اما ما باید آنها را از کودکی پشتیبانی کنیم تا مراحل عالی تحصیل را طی کنند و به مشاغل عالی برسند.

اما مؤسسات نباید هر کدام فردی عمل کنند و نزد مسئولان رفته و درخواست‌های مالی داشته باشند بلکه مراکز باید از طریق هیئت هفت نفره و دبیرخانه با مقامات ملاقات کنند.

تفرقه و اختلاف به مصالح و منافع معلولان ضربه می‌زند بلکه همه یک صدا و بدون تشتت و با یک موضع‌گیری واحد باید حضور و ظهور داشته باشند.

برخی از مسئولان دوست دارند معلولان به صورت متفرقه به سراغ آنها بروند و دوست دارند به درخواست‌های مالی بپردازند. بعضی از آنها به من گفتند: مؤسسات معلولیتی همگی اهل معامله‌اند و به فکر مصالح معلولان نیستند بلکه به فکر حساب‌های خودشان هستند. از این رو بعد از این، همه نهاد‌های معلولیتی و همه مدیران با نظم و طبق قواعد مطلوب باید اقدام به ارتباط نمایند.

بالاخره ساعت هفت و سی دقیقه جلسه بعدازظهر هم به پایان رسید. روز دوم همایش برنامه عمومی و نشست نبود. بسیاری پس از پایان مراسم روز نخست، قزوین را ترک کردند؛ به ویژه از تشکل‌های مهم‌تر کسی نماند و تماماً رفتند. اما افرادی که ماندند به بازدید کارخانه گروه بهداشتی فیروز رفتند. شایان ذکر است که ۹۲ درصد کارمندان و کارکنان این کارخانه را افراد توان‌یاب (معلول) تشکیل می‌دهند.

تشکل‌های شرکت کننده

اسامی شرکت‌کنندگان به ترتیب الفبا چنین‌اند:

انجمن باور؛ انجمن توان‌یابان مشهد؛ انجمن توانای آمل؛ انجمن جسمی حرکتی دامغان؛ انجمن جوانان روشن‌بین اصفهان؛ انجمن حمایت از کودکان و نوجوانان توان‌یاب؛ انجمن حمایت از معلولین خوزستان؛ انجمن خانواده ناشنوایان ایران؛ انجمن دفاع از حقوق معلولین؛ انجمن سماوات؛ انجمن ضایعات نخاعی شیراز؛ انجمن ضایعات نخاعی قزوین؛ انجمن ضایعات نخاعی هرمزگان؛ انجمن علمی آفرینش‌های هنری معلولان ایران؛ انجمن فرهنگی رفاهی معلولین بینایی گیلان؛ انجمن فرهنگی موج نور اصفهان؛ انجمن مراکز غیر دولتی استان کرمان؛ انجمن معلولین کهگیلویه و بویراحمد؛ انجمن معلولین هرمزگان؛ انجمن نابینایان ایران؛ انجمن نابینایان آذربایجان غربی؛ انجمن ناشنوایان استان مرکزی؛ انجمن ندای معلولین ایران؛ انجمن همت گلستان؛ آسوده ماوای اصفهان؛ جامعه معلولین ارومیه؛ جامعه معلولین استان البرز؛ جامعه معلولین اصفهان؛ جامعه معلولین ایران؛ جامعه معلولین آذربایجان شرقی؛ جامعه معلولین دلیجان؛ جامعه معلولین زنجان؛ جامعه معلولین ساری؛ جامعه معلولین گچساران؛ جامعه معلولین لرستان؛ جامعه معلولین مرکزی؛ جامعه معلولین مشهد؛ جامعه معلولین یزد؛ جامعه نابینایان اصفهان؛ جامعه نابینایان آذربایجان شرقی؛ جامعه نابینایان طلیعه خراسان شمالی؛ جامعه نابینایان یزد؛ دفتر فرهنگ معلولین؛ شورای هماهنگی تشکل‌های مردم‌نهاد استان فارس؛ ضایعات نخاعی استان تهران؛ کانون آموزش و اشتغال معلولین؛ کانون سازمان‌های مردم‌نهاد لرستان؛ مجتمع رد غرب تهران؛ مجتمع نیکوکاری رد کرج؛ مرکز حمایت از معلولین ضایعات نخاعی؛ مرکز رد سنندج؛ مؤسسه توان‌گستران برنا؛ مؤسسه توانبخشی ولیعصر؛ مؤسسه خیریه عمل؛ مؤسسه رد زنجان؛ مؤسسه معلولین شرق گیلان؛ مؤسسه نابینایان قزوین؛ مؤسسه رد‌الغدیر.

بایستند. مدیران یاد بگیرند که با قناعت، داشته‌های خود را مدیریت کنند و بدون افراط و تفریط قانع و مستقل و آزادمنش بوده، روحیه متکدی‌گری نداشته باشند.

* حیدری از خراسان جنوبی خواهان تداوم نشست‌ها و جلسات شد و نقش استانداران در هر استان را مهم شمرد و NGOها را ملزم ساخت تا به ملاقات استانداران بروند و آنان را توجیه کنند.

* کوثری خود را به عنوان کارشناس امور اینترنت و سایت معرفی کرد و درباره نقش و جایگاه شبکه مجازی و دیجیتالی روی اینترنت سخن گفت. وی کارکردها و نقش‌های متعددی را برای شبکه برشمرد؛ مثل ارتباط و تعامل با یکدیگر، استفاده از اینترنت برای بهره‌وری از تجارب جهانی، کاهش هزینه‌ها. او اشاره کرد که لازم نیست مدیران، فیزیکی دور هم جمع شوند بلکه هر ماه به روش ویدئو کنفرانس می‌توانند با هم تعامل داشته باشند.

* حسینی به عنوان مجری مجدداً تأکید کرد که در پایان این جلسه از شبکه مجازی رونمایی می‌شود.

* مینا ترابی از بندرعباس و بهزاد عزیززاده از گچساران به ترتیب درباره وضعیت معلولان شهر خود سخن گفتند.

عزیززاده گفت: همدلی و همزبانی در استان و شهر ما نیست و همه با هم تعارض دارند از این‌رو شهر معلول است و کارکردن در این شهر بسیار مشکل است.

* ایمان زاده از جامعه معلولان مشهد، اکبرزاده از آذربایجان شرقی، امیری از کانون به ترتیب به نکاتی مثل ضرورت مناسب‌سازی و اصلاح وضعیت پزشکی دارو و درمان معلولان سخن گفتند.

* سید محمد موسوی گفت: هیئت هفت نفره منتخب شماس، من دبیر مجمع هستم و هیئت هفت نفره هم رئیس و سخنگو دارد. مجمع هم دبیرخانه دارد که کانون توانای قزوین دبیرخانه آن است.

* سید وفا ربیعی مدیرعامل «مؤسسه نیکوکاری رد» سنندج درباره اهمیت و نقش هنر در امور معلولان سخن گفت. ایشان عنوان کرد: افراد دارای معلولیت باید از راه هنر صحبت‌های خود را بیان کنند تا تاثیرگذاری بیشتری داشته باشند.

* محمدجواد خادمی از اصفهان درباره فعالیت‌های مؤسسه صحبت کرد و پس از او خانم حاجی‌لو که دکترای زمین‌شناسی دارد و روی ویلچر است از انجمن ضایعات نخاعی تهران سخن گفت.

* آخرین سخنران مجدداً سید محمد موسوی بود: تأسیس شبکه ضروری است و این کار را سریعاً انجام می‌دهیم. این شبکه دارای کارکردهای متفاوت و متعدد است. انتقال تجارب به یکدیگر و تعامل مدیران و آحاد معلولان با یکدیگر از طریق شبکه؛ شناسایی یکدیگر و ایجاد معارفه طبیعی در درون شبکه؛ چون هر شخصی اطلاعات خود را در صفحه خود می‌گذارد. از این‌رو معارفه و شناسایی برای رأی دادن آسان می‌شود. ما باید به معلولان اهمیت بدهیم، آنها را محترم بشماریم. وقتی شبکه راه‌اندازی شود هر مرکز می‌تواند خود و آثارش و خلاقیت‌ها و فعالیت‌هایش را معرفی کند.

همه مراکز و مؤسسات باید از حقوق معلولان حمایت کنند و یک سایت حقوقی هم جهت مشاوره حقوقی راه‌اندازی می‌کنیم. مشکلات را در کتاب و جزوه‌هایی تجزیه و تحلیل کرده و منتشر می‌کنیم. نیز درباره نخبگان کتاب چاپ می‌کنیم.

من با مشاغل بدنی و کارگری برای معلولان مخالف هستم، ما باید مشاغل فکری و فرهنگی را برای آنان ترویج کنیم. معلولان باید از نظر فرهنگی و تحصیلی پشتیبانی شوند تا برای اشتغال در مشاغل مناسب آماده شوند. در آینده معلولان بلیط فروش و تلفن‌چی نداریم بلکه